

Se oni serĉas la identecon kaj profesion de la aŭtoroj de tiuj ĉi vikipediaj artikoloj, nur malofte aperas nomoj de profesiaj lingvistoj, sed la aŭtoroj estas plej ofte informadikistoj, specialistoj pri komputiloj, ĉefokupaj vikipedianoj kaj studentoj de diversaj fakoj. Tiam ne estas surprize, ke temas precipe pri junaj homoj, por kiuj estas interretumado ĉiutaga afero. Ili memkompreneble havas bonajn konojn de la angla lingvo kaj facile (eĉ facilanime) transprenas terminojn kaj informojn ekzemple pere de sociaj retoj kiel Facebook kaj Twitter. Povas okazi, ke ili ne havas sufiĉan fakan orientiĝon kaj kritikajn spertojn pri interlingvistiko mem. Kontraste al tio, la maljuna generacio de interlingvistoj preferas resti fidela al empiriaj kaj literaturaj esploroj kaj opinias interreton inklude de Vikipedio neserioza alternativo, eble pro la fakto, ke tie „littera scripta non manet” t.e. ke unufoje skribita teksto ne restas presita (kaj citebla) por eterne, sed povas esti daŭre ŝanĝata (plibonigata, aktualigata ktp.).

Vidalvide al multaj entuziasmaj lingvokreantoj, kiuj disvastigas siajn conlangs per la reto, estas por la nunaj interlingvistoj pli malfacile gajni intereson de spertaj profesiuloj, kompareblaj kun la interlingvistikaj pioniroj kiel Jespersen kaj IALA. Oni tamen prefere ne limigu interlingvistikon al esperantologio kaj antaŭinterreta historio. La vasta spektro de eblaj kampoj povas esti vidata kiel pliriĝigo de esploralaboro, kvankam oni ankoraŭ hezitas pri ilia envicigo en la fakon: ĉu al ĝi apartenu la lingvoplanado kaj lingvonormigo de etnaj lingvoj aŭ evoluo de piĝinoj, ĉu ĝi interesiĝu pri tradukado, kodoj kaj pivotaj lingvoj, ĉu oni serioze okupiĝu pri lingvoj kreitaj por fikciaj komunumoj kaj filmserioj (kiuj siavice produktis conlang-komunumojn ekz. ene de LARP- movado) ktp. La respondoj dependas interalie de la profesia fono de unuopaj interlingvistoj, kiu povas varii de filologio kaj sociologio ĝis informadiko kaj perilscienco. Plua nova interesokampo estas poliglotio – momente furoras poliglotaj konferencoj kaj renkontiĝoj de homoj, kiuj parolas plurajn lingvojn, inklude de planlingvoj. Dum la preciza difino de interlingvistiko kaj unueca opinio pri ties esplorkampoj estas ankoraŭ serĉataj, la ekzisto de universitatnivela interlingvistikaj studoj kiuj preferas multflankecon (vidu ekz. Stria 2016), estas pozitiva fakto, nepre favora al la evoluo de tiu ĉi centjara scienco. Ĝia kvalito kaj pluevoluo certe dependas ankaŭ de profesia aliro kaj ekzisto de konformaj studfakoj, ĉu enkadre de universitatoj (kiel ekzemple en Poznano kaj en Amsterdamo), ĉu en aliaj, samnivela institucioj kaj societoj (kiel GIL), kiuj ne limiĝas al esperantista medio.

Bibliografio

- Albani, Paulo & Berlinghiero Buonarroti (1994¹): *Aga Magéra Difûra. Dizionario delle lingue immaginarie*. Bologna: Zanichelli
- Bibliography of Planned Languages excluding Esperanto*: <http://www.lingviko.net/biblio.html> copyright 1992–1995 by Richard K. Harrison
- Becker, Ulrich (eld., 2011): *Interlingvistiko kaj Esperantologio. Bibliografio de la publikaĵoj de Detlev Blanke. Kun dulingvaj enkondukoj kaj indeksoj*. New York: Mondial
- Blanke, Detlev (1985): *Internationale Plansprachen*. Berlin: Akademie-Verlag
- *Interlinguistische Beiträge. Zum Wesen und zur Funktion internationaler Plansprachen*. Eld. Sabine Fiedler. 2006. Frankfurt a. M.: Peter Lang.
- Bormann, Artur (1959/60): Grundzüge der Interlinguistik. En: *Sprachforum* 1959/60 (3): 14–25.